

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέα διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέα 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20 Ἡ Διευθύναις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους, ὅπου τέως ἦν ὁ Ἄρειος Πάγος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1883.

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ ΚΑΙΪΕΡΑΝΟΥ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ.

.. Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀνατροπὴ μεγάλη. Καὶ οἱ ἀπέμεινε Μάνδαλος ἐν θέσει αὐτοῦ καὶ ἄρχοντες Μολαίων ἐν θέσει αὐτῶν. Καὶ Σταμούλης περιεβλήθη λευκὸν χιτῶνα ἀντὶ ἐρυθροῦ. Καὶ χωροφύλαξ οὐκ ἦν ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἀλλ' ἐν θεωρείαις. Καὶ πᾶς ὠροδείκτης ἀπετάξατο τῇ Ὄρᾳ καὶ πᾶς Ροντήρης ἀναρχικῶς ἐγένετο.

Καὶ οὐκ ἦν φωνή, ἀλλὰ φωνὴ μία τοῦ Ἔθνους καὶ οὐκ εἶχε τοῦ φαγεῖν καρμύλας καὶ βραγχυὴ ἦν ἡ φωνὴ τοῦ ἔθνους.

Καὶ ἐπληθύνθη ἡ ἀνομία ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἡ εὐσέβεια κατέφυγεν εἰς τοὺς πασσαίλους.

Καὶ εἶδεν ὁ Κύριος τὴν ἀνομίαν καὶ ἐπεμψεν ἄνδρα τραχὺν ἐξουσιαστικόν, ὀνόματι Τρικουποδονόσορα, ὃς ἐκαθέσθη καὶ ἐβασίλευσεν ἐν χώρᾳ Βαβυλωνίας, εἰς τὰς ἐσχατίας Σταδίου.

Καὶ συναγαγὼν στρατὸν πολλὸν ἐξ ἀποστατῶν καὶ φυγάδων, ἠπειλήσατο τοὺς ἐναντίους. Καὶ εἶχον οἱ ἐναντίοι πόδας καὶ χεῖρας καὶ γαστέρας· ἀλλὰ κεφαλὴν οὐκ εἶχον.

Καὶ συνακρότησε μάχην καὶ κατετρότωσε τοὺς ἐναντίους καὶ ἔφριξε πᾶσα ἡ γῆ ἀπὸ ἀκροῦ νομορχίας ἕως ἀκροῦ ὕγειονομοσταθμορχείου.

Καὶ ἡ Πρωτὶα ἀνέτειλε συνεφώδης καὶ ἡ Κερτερία ἐκλονίσθη. Καὶ ἠλάλαξε Στεφανίδης ἐπὶ τῷ θριάμβῳ, καὶ προσακόνησε Μεσσηνέζης καὶ ἔτιλε τὰς τρίχας τοῦ κρανίου τοῦ Δηληγιάννης καὶ συναγαγὼν αὐτὰς Δημητρακάκης κατεσκευάσατο τρίχινον σάκκον, ὃν περιεβλήθη ὀλοφυρόμενος.

Καὶ εἶπε Ρόκκος: Μὴ ἐπαίρου, Τρικουποδονόσορ! καὶ γὰρ ἐλεύσεται ἡμέρα καθ' ἣν ἀποτρέψει ἀπὸ σοῦ ὁ Κύριος τὴν χεῖρα, καὶ πεσεῖς καὶ μετ' ἀντιπολιτευομένων συναγελασθήσῃ.

Καὶ ὁ θυνάστης οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι, καὶ ἀγερώχως ἐδέσποξε καὶ ἐύφορῖα ἐπεκράτησεν ἀνα πᾶσαν τὴν γῆν καὶ φόροι ἐτέθησαν ἀπὸ κεράτων βοῶν ἕως ταινίας σιγαροχάρτου.

Καὶ ἀγθόμενος ὁ λαὸς ἤγειρε φωνὴν λέγων: — Δέσποτα, ἴλωος γενεὸς ἡμῶν. ἤτησας τὸν βοῦν καὶ τὸν παῖδα

ἡμῶν καὶ ἔδοξεν σοὶ ταῦτα ἤτησας τὸν οἶνον καὶ τὸ οἶνόπνευμα καὶ οὐκ ἠρνήθημεν ἤτησας τὸ σιγαροχάρτον καὶ ἔλαβες αὐτό ἤτησας τὸν καπνὸν καὶ οὐδεὶς ἀντέστη. Ἐξορκίζομέν σοι ἐπὶ τῇ Κοπαίδι, ἴλωος γενεοῦ καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ἐργισθεὶς ὁ θυνάστης ἀνεβόησεν:

— Ἐγὼ εἶμι ὁ κύριός σου καὶ ἐμοὶ δουλεύσεις εἰς τὸν αἰῶνα· Καὶ τὰ τέκνα τὰ σὰ ἀνάτρεφε διὰ τὴν στελέχη μου καὶ ζητήσεις παρ' ἐμοῦ τὸν βοῦν ἢ ἄροτριάσης καὶ οὐ πιεῖς οἶνον οὐδὲ οἶνόπνευμα, ὅτι ἐγὼ κρατῶ ταῦτα καὶ οὐ καπνίζεις, ὅτι ἐμός ἐστιν ὁ καπνὸς καὶ τὸ σιγαροχάρτον. Καὶ παρελεύσεται ἡ ἡμέρα καὶ ὄψει ὁ ἥλιος, καὶ σκότος ἐπεκταθήσεται ἐπὶ τὴν γῆν καὶ τὸν λάχρον τὸν σὸν οὐκ ἂν ἀψῆς ὅτι ἐγὼ κρατῶ τὸ πετρέλαιον καὶ οὐκ ἂν παιτῆς σκαμβίλιον ἐν καφεναίῳ, ὅτι ἐμοὶ ἐστιν ἡ τραποῦλη. Καὶ ἀγοράσεις δράμια καπνοῦ ἐσφαρμισμένου καὶ σιγαροχάρτον ἐσφαρμισμένον τῇ ἐμῇ σφαργίδι καὶ ποιήσεις σίγαρον πρὸς τὸ εὐφρανθῆναι καὶ οὐκ ἂν ἀνάψῃς τὸ σίγαρον, ὅτι τὰ φῶσφορα ἐμὰ ἐστί.

Καὶ ἀθυμῶν ὁ λαὸς συνήχθη ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ συνήγαγεν ἅπαν αὐτοῦ τὸ ἀργύριον καὶ ἐπέστρεψε πρὸς Τριπουκοδονόσορα καὶ εἶπε:

— Λάβε ἀργύρια καὶ δὸς ἡμῖν παιγνιόχαρτα.

Καὶ λαβὼν ἀργύρια ἔδωκεν αὐτοῖς παιγνιόχαρτα. Καὶ λαβὼν ὁ λαὸς ἐξήγαγεν ἐκ τῆς τραπούλης τὸ Τρία Κοῦπα καὶ ἔστησεν αὐτὸ ἐν τῷ μέσῳ.

Καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐκ νέου:

— Λάβε ἀργύρια καὶ δὸς ἡμῖν πετρέλαιον.

Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς πετρέλαιον καὶ ἔχυσεν ὁ λαὸς πετρέλαιον περὶ τὸ Τρία Κοῦπα.

Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς:

— Λάβε καὶ τὰ ὑπολειπόμενα ἀργύρια καὶ δὸς ἡμῖν φῶσφορα.

Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς φῶσφορα. Καὶ λαβόντες προσέτριψαν αὐτὰ καὶ ἀνῆλθαν τὸ πετρέλαιον καὶ μετεδόθη ἡ φλόξ εἰς τὸ Τρία Κοῦπα καὶ ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρός.

ΑΒΒΑΚΟΥΜ.

ΚΩΔΩΝΙΣΜΟΙ

Θά μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ φίλος Αἰῶν νὰ δανεισθῶμεν τὸ ὄφρος του καὶ ἐλίγως γραμμᾶς του.

Ἐν τῷ Αἰῶνι τῆς παρελθούσης Τρίτης ἐδημοσιεύθη τὸ ἐπόμενον καίμενον:

«Σατυρική τις ἐφημερίς τῆς Κυριακῆς, ὁ Ἀσμοδαῖος, λαμβάνουσα ἀφορμὴν ἀπὸ τῆς μεταφράσεως χωρίου τινὸς τοῦ Ρου-

σώ, διαφορομένης ἐνοίας, ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ τοῦ φυσικοῦ δικαίου τοῦ καθηγητοῦ κ. Ν. Καζάζη, μεταξὺ ἄλλων κατ' αὐτοῦ ὕδατος ἐν γινώσκει περὶ τοῦ ψεύδους γράφει, ὅτι ἐν τῷ μνημονευθέντι συγγραμμάτι ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τινος πλημμελῆς μεταφραστῆς τῆς γερμανικῆς λέξεως Wallach, ἐκτομικῆς ἵππος, ἀντὶ τοῦ Walache, Βλάχος, Ρουμῶνος, ὡσαύτως τῆς λέξεως Kürschner, διεφθοροῦλης, ἀντὶ Kirschner. Σὺς διαδεχθῶν, κ. Συντάκτα, ὅτι οὐδαμῶς τοῦ βιβλίου τούτου συνέθετο τὸ τοιοῦτον, οὔτε ἦτο δυνατόν νὰ συμβῇ, διὰ τοῦς γινώσκοντας τοῦλάχιστον ὁποῖον τὸ ἀντικείμενον τοῦ «Φυσικοῦ Δικαίου»...

Ἐκ τῶν ἀναγνωσάντων καὶ ἀκροαμένων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ μαθήματος τοῦ «Φυσικοῦ Δικαίου».

Ὁρεῖλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἡ σατυρική μας φιλοτιμία εἶνε πληρέστατα ἱκανοποιημένη: πρῶτον, διότι ὁ ἀξιώτιμος κ. Καζάζης ἐξηναγκάσθη ὡσαυδὴποτα εἰς μίαν ἀπάντησιν, καὶ δεύτερον, διότι ἐκ τῆς ἀπάντησεώς του τούτης ἀποδεικνύεται καὶ ἐν ἄλλο, ὅτι οὐ μόνον δὲν ἠμπορεῖ νὰ μεταφράσῃ χωρὶς νὰ γράφῃ φράσεις ἀκατάληπτους, ἀλλὰ εἰς ἐπίμετρον δὲν ἠξιοῦται καὶ νὰ ἀναγινώσκῃ. Διότι βεβαίως ἐν ἐγκρίσει τοῦλάχιστον τὴν ἠμιλομενῆν ἑλληνικὴν θὰ ἐξέλεπεν ὅτι ἡμεῖς οὐδαμῶς ἐδεδικιώσαμεν ἐν γινώσκει τοῦ ψεύδους, ὡς λέγει, ὅτι ἀνεκαλύφθη πλημμελῆς μεταφράσις τῶν γερμανικῶν λέξεων Wallach καὶ Kürschner. Θὰ ἐξέλεπεν ὅμως τὴν ἐν τῷ Ἀσμοδαίῳ γραφεῖσιν φράσιν ὡς ἔχει, ὅτι ἀνεκινώθησαν ἡμῶν ὑπὸ τινος καὶ ἄλλοι δύο μεταφραστικοὶ μαργαριταὶ τοῦ κ. Καζάζη: δηλαδή ἡμεῖς δὲν ἀνελαχθάνομεν οὐδεμίαν εὐθύνην διὰ τὸ πρᾶγμα, μεταδίδομεν δ' αὐτὸ ὑπὸ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν ὡς προκλήσωμεν ἴσα—ἴσα μίαν τινὰ ἀπάντησιν τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐπὶ τῇ ἐλπίδι: ὅτι θὰ ἐξέλθῃ—ὡς ἐξῆλθεν εὐτυχῶς—τῆς σιωπῆς του καὶ ὡς πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς ἢ ἐν ἀντιᾷ περιπτώσει ὡς καὶ ἄλλοι περὶ κινήθησι: νὰ καταγίνωσι περὶ τὴν συλλογὴν τειούτων μαργαριτῶν, αἵτινες—ἢς μᾶς πιστεύῃ ὁ ἀκροάμενος καὶ ἀναγινώσκας τὸ Φυσικὸν Δίκαιον κ. καθηγητῆς—ἔφθονοι, μεταφραστικοὶ ἢ γλωσσικοὶ ἢ λογικοί, στίλβουσι εἰς τὴν βλάβην τοῦ βιβλίου του περιεμένουτος μόνον τοὺς ζητήσαντας αὐτοὺς ὡς ἀνέλθωσι εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας.

Ἡμεῖς δὲν ἐστηρίζομεν οὐδεμίαν κατηγορίαν ἐπὶ τῶν λέξεων αὐτῶν, οὔτε ἐνδιαφερόμεθα ἀν ἐργάζην αὐτὴς οὕτως ἢ ἄλλως ὁ κ. Καζάζης ἐν τῷ «Φυσικῷ Δικαίῳ». Ἐν ἄλλῃ τινὶ συγγραφῇ του: διότι δὲν εἶχομεν ἀνάγκην νὰ καταγγύωμεν ἄλλοις ζητοῦντας ἀφορμὰς κινήσεως κατ' αὐτοῦ, ἀφοῦ πασιφανῶς εἶχομεν πρὸ ἡμῶν τοὺς ὑπὸ τοῦ ἀξιώτιμου καθηγητοῦ τούτου οὐκ ἀποσπασθέντας

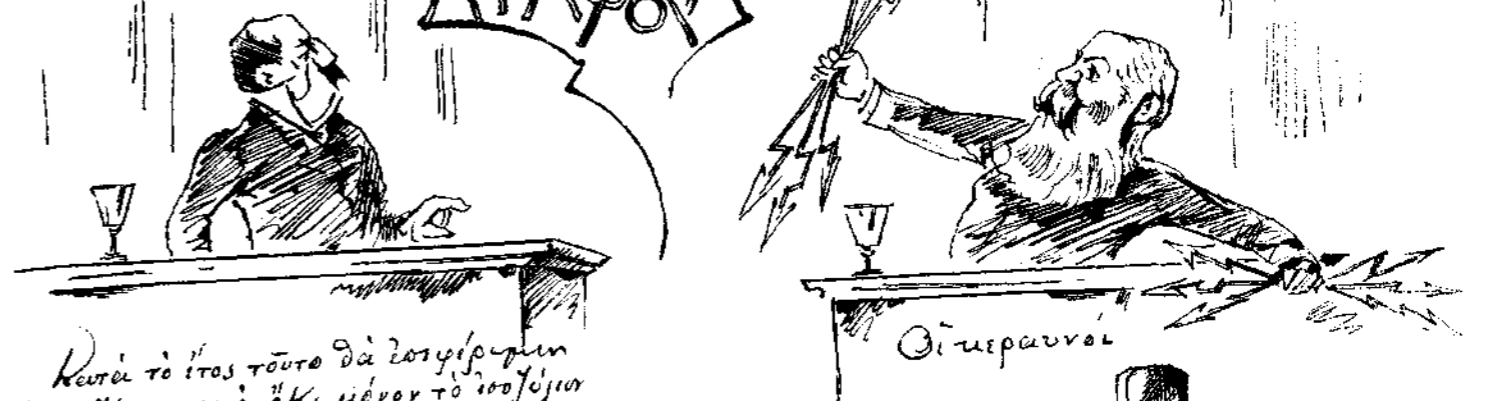
πασάλους. Ἄλλ' ὁ λογιώτατος τοῦ Αἰῶνος ἐδρίχθη ἐν ἀπελπισίᾳ ναυαγοῦ κινδυνεύοντος νὰ πνιγῇ ὑπὸ τὴν τρικυμίαν τοῦ γενικοῦ καγχασμοῦ, ὅστις ἐξέσπασεν εἰς βάρος του, τοῦ περιστατικοῦ τούτου, νομίζων ὅτι εὐρα σπινδα σωτηρίας καὶ αἰτίαν νὰ δικαιολογηθῇ καὶ διὰ τοὺς πασσάλους. Ἡμεῖς δ' ἐυχεριστοῦμεν αὐτῷ ἀπὸ καρδίας, διότι παρέσγεν ἡμῖν αὐτὸς οὗτος λαβὴν ὑπερασπίσεως καὶ νέων γελώτων, ἐπιχειρήσας νὰ κολάσῃ τὴν πρώτην μωρίαν δι' ἄλλης ἴτης τὸ μέγεθος τοικύτης, καθ' ἣν ἡ περιώνυμος καλοῦκωσις τῶν εὐσεβῶν προήλθεν ὡς ἐκ τοῦ διαφορομένου τῆς λέξεως!

Ἄλλη ἀπόδειξις ὅτι ὁ κ. καθηγητῆς δὲν ἠξιοῦται νὰ διαβάσῃ εἶνε ὁ ἀνικτὸς αὐτοῦ ἰσχυρισμὸς ὅτι τὸν ὑβρίζουσιν διὰ τῶν Κωδωνισμῶν ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ. Εἰς ἀπάντησιν τούτου δὲν εἶχομεν ἢ νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν μαρτυρίαν πάντων ὅσοι γινώσκοντες τὴν ἀληθείαν καὶ ἀπηλλαγμένον ἔχοντες τὸν ἐγκέφαλον τῶν ἀντῶν καθηγητικῆς σοφίας, ἀνέγνωσαν τὸν Ἀσμοδαῖον τῆς Κυριακῆς: δὲν εἶχομεν ἢ τὰ συγγραφήματα καὶ φίλων ἀκόμη τοῦ κ. Καζάζη, διότι ἐτρέψαμεν τὸ ζήτημα ἐπὶ τὸ γενικότερον καὶ ὠμολόγησαν περὶ αὐτοῦ ἐν ὅλῃ τῇ δυνατῇ λεπτότητι: οὔτε δὲ ἦτο δυνατόν νὰ τὸν ἀλλωσῶν συμβῇ, ἀφοῦ χάριν αὐτῆς τῆς λεπτότητος ὁ Ἀσμοδαῖος κατήντησεν, ὅπως μὴ κεντήσῃ ποτε τινὰ ἀδίκως ἢ βαθέτερον τοῦ δένετος, νὰ κρύπτῃ τοὺς δυσχεῖς αὐτοῦ ὑπὸ χειρόκτια.

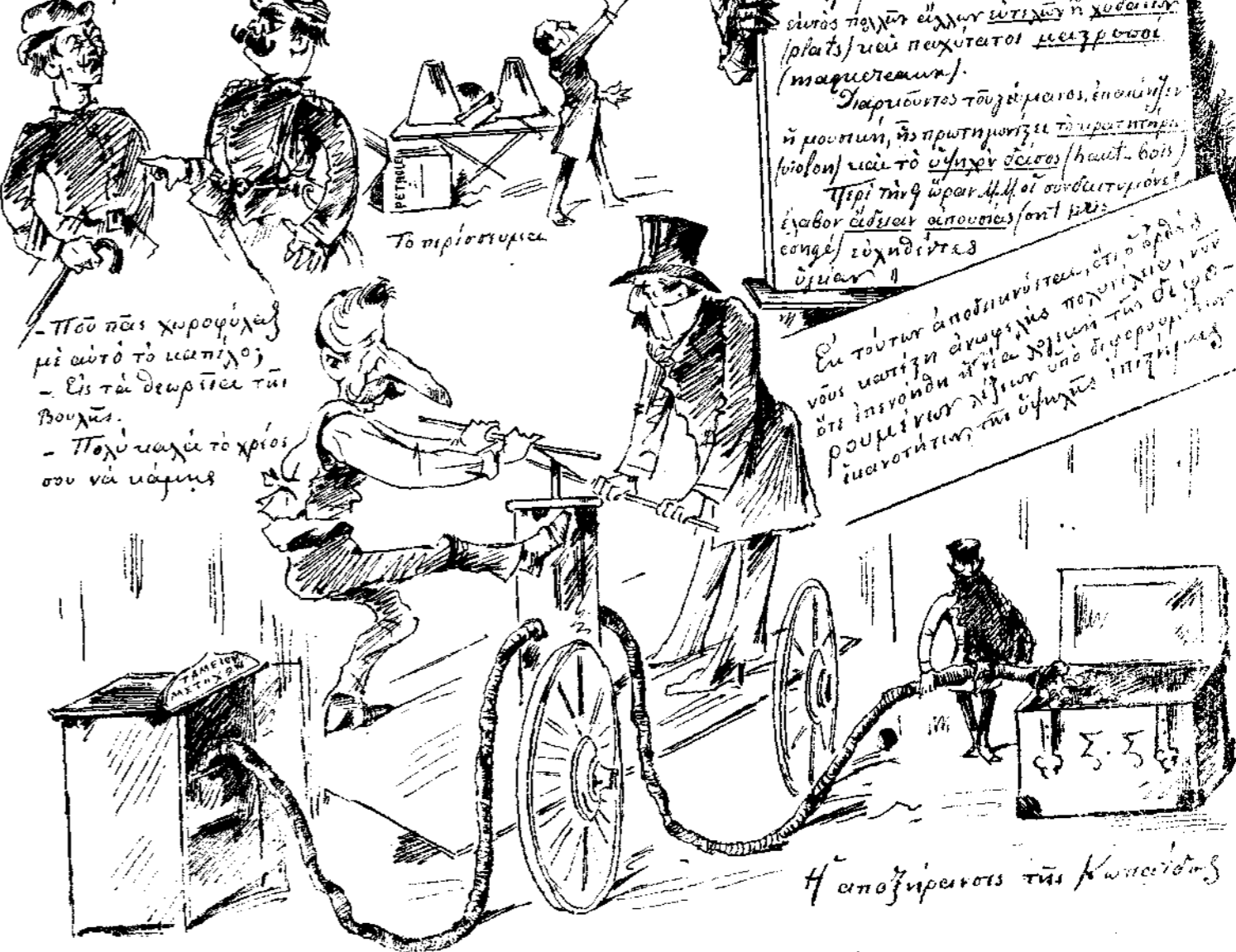
Καὶ ἄλλην μίαν σημειώσιν εἶχομεν καὶ ἐξοφλοῦμεν μετὰ τὸν ἀναγνώσαντα καὶ ἀκροάμενον τὸ Φυσικὸν Δίκαιον κ. καθηγητῆν. Ἐν τῇ ἀμνηστῷ ἀπάντησιν του λέγει ὅτι ἡ κακὴ μεταφράσις τῶν δύο γερμανικῶν λέξεων δὲν θὰ ἐπιστεῦτο ποτὲ ὡς δυνατὴ νὰ συμβῇ ὑπὸ τῶν γινωσκόντων τὸ ἀντικείμενον τοῦ Φυσικοῦ Δικαίου. Ἄλλ' ἐνομίζομεν ὅτι καὶ ἡ ἐξομολογία τῶν εὐσεβῶν πρὸς τοὺς πασσάλους, ἐὰν δὲν ἐφωρᾷτο τῶσόν μαγαλοπρεπῶς, δὲν θὰ ἐπιστεῦτο ποτὲ ὡς δυνατὴ ὑπὸ γινωσκόντων καὶ μὴ γινωσκόντων τὸ ἀντικείμενον τοῦ Φυσικοῦ Δικαίου, ὑπὸ ἐγγραμμάτων καὶ ἀγρευμάτων, ὑπὸ παντὸς τέλους μὴ ἔχοντος τὸ ζηλευτὸν χάρισμα καὶ ἦγε καθηγητῆς, νὰ γράφῃ φράσεις μὴ δυναμῆσας νὰ ὑπάρξωσι ἐν οὐδεμίᾳ γλώσσῃ καὶ νὰ ὑπερκατῆξιν αὐτὰς διὰ τοῦ λεξικοῦ τῶν συνωνύμων καὶ διαφορομένων.

Καιρὸν εἶχμεν νὰ ἐνθυμηθῶμεν τὴν Πάλιγγενεσίαν. Ἄλλ' ἡ καυμένη ἢ γραφὴ δὲν θέλει: νὰ τὴν λησμονοῦν. Καὶ διὰ τοῦτο ἐξεφύτρωσαν εἰς τὸ μέσον, ἐνῶ τὸ περὶ τῶν πασσάλων ἐπεισθέν ἦτο ἐξηγητημένον, μετὰ ἐν δισταγμῷ ἄρθρον τῆς, ἐπιχειροῦσα νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι οἱ εὐσεβεῖς τοῦ κ. Καζάζη προσκυνοῦσι τῷ θεῷ τῆς λογικῆς. Ὡς ἐξεπληττόμεθα ἐν τούτῳ δὲν συνέβηκεν. Φυσικώτατον ἦτο ὁ ἀξιώτιμος καθηγητῆς, ἀφοῦ ἀπηγόρευσε εἰς αὐτὸν ὁ κ. Τρικούπης μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν πασσάλων νὰ γράφῃ εἰς τὴν Ὁραν, ἐρημος δημοσιογραφικῶς, νὰ ζητήσῃ καταφύγιον εἰς τοὺς κόλπους τῆς Πάλιγγενεσίας, τῆς νταβανόσκουπας τῆς Ἐρημολόχου, τῆς ὁποίας τῆς παρσίας τὸ προκαχωρημένον τῆς ἡλικίας κατέστησεν ἀπροσίτους εἰς τὸ ἐρύθημα καὶ τὸν νοῦν εἰς τὴν ὀρθὴν κρίσιν, καὶ ἦτις αἰετοπερὶεθλῆς καὶ ἐστίγασεν ὑπὸ τῆς γερωντικῆς πτέρυγας τῆς ὄλης τῆς πολιτικῆς διχρωρίας καὶ ὅλα τὰ

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κεῖνὰ τὸ ἴτος τούτο δὲ λογιζόμεν τὸ ἰσοψύχον καὶ ὄκι μένον τὸ ἰσοψύχον ἀπὸ καὶ πείσοιμα. Θὰ συνδύωμεν τὴν ἑλλείδα συνδρομικῶν μετὰ τῆς εὐρύπτις καὶ δὲ κατασκευάσωμεν σὺνδρομικῶν σίμωσιν ἐν Πιστοπόνησιν ἀπὸ Παρμαλιανῶν μίχρη, κίτου καὶ Ἀνδραβιδῶν. Θὰ ἀναδιάρθωσιν τὸ δαιμονόμοιον καὶ πρῶτα ἔρρησιν δὲ πρᾶξιμιν διὰ τῶν ὁποίων δαίμαται ἦσαν τῶν ἑλλείδα χρηματῆριον καὶ ἀγορᾶν τῆς Ανατολῆς.

- Πῶς πᾶς χυροφύλαξ με αὐτὸ τὸ καπιτῶν;
- Εἰς τὰς δευτεῖρας τῆς βουχῆς.
- Ποῦ καὶ τὸ χροῖσ σου νὰ κάμῃς

Προσφωρὴ συναρτίου μετὰ τὴν λήξιν τοῦ Συνεδρίου τῆς ἀξιολογῆσιν (pêche) καὶ τὴν Πανεπιστημιακῶν θεωρίων τῶν διαφορομένων εὐσεβῶν καὶ πασσάλων.
Ἡ ἀπαντατάμιξι τοῦ Συνεδρίου τοῦ ροδαίου (pêche) περιερίδησαν εἰς τὸ συμπόσιον τούτο.
Ἡ ὑποδοχὴ τῶν μετεγνήτων ἰσπίτων μετὰ πλείους ἀντιχίας (pompe).
Παρατίθησιν εἰς τὴν τρεπίσειν αὐτοῦ περὶ τῶν ἑλλείδων ἢ χυροφύλων (pêche) καὶ περὶ τῶν μετῶσων (μαρμαρεσίων).
Διαρριπτόντος τοῦ ζυγίου τοῦ ἐπιστήμιου ἢ μουσικῆς, ἢς πρωτημονόμοιον τὸ παραπλήρη (pêche) καὶ τὸ ὑψηλὸν δαίμα (haut-voix).
Περὶ τῆς ὕψους ἢ οἱ συνδαιτυμόνες ἔλαβον ἀδύνατον ἀποουσίας/αὐτῶν εἰς τὴν εὐχρηδῆσιν ὕμνων.

Εἰ τούτων ἀποδιδνωσῆται ὅτι ὁ ὄρα δ' εἶνε κατὰ τὴν ἀναγνώσιν πορφυροῦσιν ὅτι ἰσπινῶνδῃ ἢ νὰ δαίμα τῶν ὁποίων ρουμῆτιον λήξιν ὑπὸ διαφορομένων εὐσεβῶν τῆς ὕψους ἢ πρῶτα.

Ἡ ἀποζήρισις τῆς Κωσταντίας

φιλολογικά έλθετα. Η «Παλιγγενεσία», ήτις θυμῶν τὸν Πύρρον, δὲν ἤδύνατο νὰ μὴ προστατεύῃ τὸν Καζάκη.

Ἡ δὲ λογική της εἶνε ἄξια τῶν παλαιῶν. Ἐπειδὴ εὐρέθησάν ποτε μεταφρασταὶ τοῦ Τηλεγράφου μεταβαλόντες τὸ γένος τοῦ Λαφκάτου, ἐπειδὴ ὁ κ. Ζέζας, τὸν ὁποῖον ἀγνοοῦσα ἡ ψευδομένη βαπτίζει: δικακρομένον, οἰκονομολόγον ἐπιτηνήσιον, κατέστησε τὸν Πλάτωνα παύτην χρηματιστηρίου, ἐπειδὴ ἡ Παλιγγενεσία δὲν ἠξέυρει τί θὰ εἴπῃ τίς naturei, διὰ τοῦτο ἡ δικηγόρος τοῦ κ. Καζάκη δὲν εὐρίσκει παράδοξον ἢ ἀσύγγνωστον καθ' ἡγήγητῆς πανεπιστημίῳ νὰ παράσῃ τοῖς ἀναγνώσταις καὶ ἀκροαταῖς αὐτοῦ γλωσσολογικὸν ἀρέθμημα ἀποτελεσθὲν ἐκ τῆς τερατώδους ἐν τῇ δικαιοῖα αὐτοῦ ἀναμύξεως καὶ ζυμώσεως πασσάλων, εὐσεβῶν, τάρων, στατιστικῆς, δημοσιογραφίας, φυσικοῦ δικαίου καὶ μυρίων ἄλλων τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν.

Ἡ Παλιγγενεσία καὶ ἄλλοτε ἐπαχείρησε νὰ μᾶς διδάξῃ πῶς καὶ ποίους πρέπει νὰ γελιογραφῶμεν. Τώρα δὲ θέλει νὰ μᾶς μάθῃ τίνι τρόπῳ νὰ κρίνωμεν καὶ μὲ ποῖον μέτρον. Ἄς πεισθῇ ὅτι τὸ μέτρον τῆς κριτικῆς τὸ ὁποῖον ἔχομεν ποτὲ δὲν ἐλάνθασθη οὔτε δι' αὐτὴν, οὔτε διὰ τοὺς ὁμοίους καὶ προστατευομένους της καὶ ἄς περιορισθῇ συζητοῦσα πρὸς τοὺς 22 δικηγόρους τῆς Λακρίσης, ἀφίνουσα δὲ ἡμᾶς νὰ παίζωμεν μὲ τὰ ἌΘΩΑ πικρατώματ' αὐτῶν διακριμένων της κωδῶνων τῆς ἐπιστήμης.

ΚΩΔΩΝΟΚΡΟΥΣΤΗΣ.

ANEMOMAZOMATA

Ὁ πολύκροτος λόγος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ περὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως μᾶς ἐνθύμισε τὰς κραυγὰς τῶν πλανήτων ἐκείνων τυχοδιωκτῶν τῶν σταυροδρομίων καὶ τῶν ἐξοχικῶν πανηγύρεων, δίντες στήθον ἐπὶ τινος τραπέζιου πανοράματ' αὐτῶν καὶ προσκαλοῦσι τὸ πλῆθος ἀντιπεντάρας ἢ δεκάρας: Ἡ ἄλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡ Βενετία, ἡ μάχη τῆς Πλεόνας....

Ἀπαράλλακτος ὁ κ. Τρικούπης προσεκάλει τὸν ἑλληνικὸν λαὸν εἰς τὴν θέαν καὶ διὰ τῆς ὁπῆς τοῦ μαγικοῦ του πανοράματος εἰδείκνυε πρὸς αὐτόν: τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προῦπολογισμοῦ ὃ λεπτά, τὸ περίσσευμα μία δεκάρα, ἡ σύνδεσις τῶν ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων μὲ τοὺς τῆς Εὐρώπης, τὸ σύμπλεγμα τῆς Πελοποννήσου, τὸ χρηματιστήριον καὶ ἡ ἀγορὰ τῆς Ἀνατολῆς....

Χρηματιστήριον! Δὲν ἠξέυρομεν ἂν ὁ κ. Τρικούπης ἄλλην ἢ τὴν συνήθη ἔνοιαν ἀποδίδει εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην λέξιν, ἀλλ' ἡμεῖς τοῦλάχιστον τρέμομεν καὶ σφίγγομεν τὸ θυλάκιό μας καὶ ἐπὶ μόνῃ τῇ προφορᾷ αὐτῆς.

Εἰς τὴν συλλογὴν τῶν κοινοβουλευτικῶν λέξεων, ἦν κατ' αὐτὰς κάμνε: ἡ Ἐφημερίς, ἄς προσέθῃ καὶ τὴν βούβη, ἀνήκουσαν

εἰς τὸν ἀξιώτημον κ. Π. Τριγγέταν καὶ λεχθεῖσαν πρὸς τὸν αἰῶνα κ. Στεφανίδην.

Τοσαύτη εἶνε ἡ περὶ παρώσεως τῆς ἰδιοκτησίας μέριμνα τοῦ ἐπὶ τῆς στατιστικῆς Τμηματάρχου καὶ Καθηγητοῦ, ὡστε ὡς λέγουσιν, ἅμα ἐγειρόμενος τῆς κλίνης του καθ' ἑκάστην πρῶτα προσεύχεται μετὰ κατανύξεως καὶ συντριβῆς καρδίας, καὶ ψάλλει τὸ «Κύριε οὐδὸν τοὺς εὐσεβεῖς», ἦτοι «στερέωσον τὰ παλοῦσι τῶν κτημάτων.»

KIBΩTION

Ἐκ μιᾶς τρύπας τοῦ γραφείου τοῦ ὁ Ἄσμοδαῖος, ἐν ἀπουσίᾳ τῆς γαλῆς, τῆς ὁποίας τὴν τύχην ἀγνοοῦμεν, ἔλαβε τὸ ἑπόμενον συγκινητικὸν ἀρθρίδιον, τὸ ὁποῖον δημοσιεύει ὑπ' εὐθύνην τῶν ὑπογραφομένων.

Εἴμεθα οἱ εὐτελέστεροι τῶν θνητῶν. Θ' ἀργήσωμεν κιθωνῶς, καὶ θ' ἀργήσωμεν πολὺ πολὺ ν' ἀνέλθωμεν τὴν κλίμακα τῆς δαρδινικῆς ἐξελίξεως καὶ νὰ γείνωμεν πρωθυπουργοὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ καθηγηταὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀντικείμενον τῆς ὀμιλίας τοῦ κ. Πετιμεζᾶ καὶ οἱ ἀνάπυροι ἐξ ἡμῶν νὰ καταταχθῶσι στρατιῶται καὶ οἱ ἀνοικτομάτα νὰ κηκταχθῶσι συμπολιτεύμενοι. Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τῆς μακκαρίας ἐκείνης ἐποχῆς, ὅπότε θὰ ἔχωμεν τοὺς γάτους ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἡμῶν, ἂν ἔννοεῖται δὲν προλάβωσιν οἱ γάτοι νὰ προπερευθῶσιν ἡμῶν εἰς τὴν ἐξέλιξιν, θὰ κρυπτόμεθα ἐπιμελῶς ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, θὰ ζῶμεν εἰς ἀνηλίους τρώγλας, μικροί, ἄθλιοι, ἀδύνατοι, ἀνυπεράσπιστοι, ἐξερχόμενοι μόνον κλοπηδὸν ἐνίοτε ἵνα ρυκανίσωμεν μὲ τρέμομεν καρδίαν τὴν ἄκραν ψητοῦ κρέατος, ἐπωρελούμενοι τῆς ἀπασχολήσεως ροδοπαρείου τινὸς κουζίνας ὑπὸ τοῦ τρυφεροῦ πυροσβέστου της, ἢ τὰ παλιόχαρτα ἀρηρημένου τινος λογιωτάτου ἢ καθηγητοῦ ἀσχολουμένου εἰς ἐπιτυχῆ μεταφρασίν τῶν διαφορουμένων λέξεων. Ἄλλὰ μεθ' ὅλην τὴν μικρότητά μας αὐτὴν, μεθ' ὅλην τὴν εὐτέλειάν μας, εἴμεθα πολῖται Ἕλληνας, ἐγεννήθημεν καὶ ζῶμεν εἰς τὸ κλασικὸν αὐτὸ τῆς Ἑλλάδος ἔδαφος, ὅπου αἱ γενναῖαι πράξεις ἐκτιμῶνται καὶ αἱ ὑπηρεσίαι ἀνταμειβόνται, καὶ δὲν ἠδυνάμεθα τῶντοι: νὰ μὴ συγκινηθῶμεν ἀπὸ μίαν εἴδησιν βραχέϊαν, ἀλλ' εὐγλωττοτάτην, τὴν ὁποίαν τινὲς ἐξ ἡμῶν περιτρώγοντες τὴν ἄκραν μᾶς «Νέας Ἐφημερίδος» μετ' ἐκπλήξεως ἄλλα καὶ χαρᾶς ἀνεκλαλήτου παρατήρησαν.

Ἄλλ' ἐπὶ τέλους εὐρέθη λοιπὸν μία καρδία μεγάλη νὰ μᾶς συμπάθησῃ, νὰ συμμεριθῇ τὸν ἀγῶνά μας, ν' ἀπαλλάξῃ τῆς ἀγωνίας ὑπάρχους, οἵτινες διατελοῦσιν οἱ πτωχοὶ ὑπὸ τὸν τυραννικὸν τῶν γάτων ζυγόν. Ὡ! ἂν οἱ πνεύλληνας ὅλοι συνεμερίζοντο τὴν ἐκδηλωθεῖσαν συμπάθειαν, πόσον ταχέως θ' ἀπηλασσοῦμεθα ἐκ θρῶν φοβερῶν καὶ ὁ πληθυσμὸς ἡμῶν θὰ ἐπολλκπλασιαζέτο καὶ ἡ Ἑλλάς, ὅτε θὰ ἤρχετο τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου τοῦ ἐξάνθρωπισμοῦ ἡμῶν, θὰ εὐρίσκετο μὲ πληθυσμὸν διπλάσιον καὶ τριπλάσιον, ἀπηλαγγμένοι τῶν βραχείων ἀλύσεων τῆς δουλείας τῶν γάτων! Ἄλλ' ἀναμνησκόμεθα τῶν συμβουλῶν τοῦ Βήκουσφιδ πρὸς τοὺς συμπολίτας καὶ ἀδελφοὺς μας Ἕλληνας: Ἰπομονὴ καὶ ἔχρησε μέλλον. Ἰπομονὴ λοιπὸν καὶ τὸ μέλλον μας εἶνε ἐξησφαλισμένον.

Οἱ μικροί, ἀλλ' εὐγνώμονες πολῖται Ἕλληνας Οἱ ΜΥΣ.

ΑΥΓΟΤΑΡΑΧΑ

Πρωτίστως κοίτητος ἐκομίσθησαν εἰς τὸ Παντοπωλεῖον τοῦ κ. Ἀντωνάκη καὶ Σα...